

टङ्गी, स्त्री, (टङ् इत्ययत्तशब्दं नयतीति ।
नी + क्तिप् ।) च्यङो । इति त्रिकाण्डशेषः ।
टङ्गी, स्त्री, (टङ्गिमयत्तशब्दं रातीति । रा
+ क्तलो ङीष् ।) ङभावादः । लम्बावाद्यम् ।
पटङ्गवाद्यम् । इति मेदिनी । रे, १५६ ।
टङ्गुरः, पुं, (टङ्गु इत्ययत्तशब्दं रातीति । रा +
कः ।) भेरीशब्दः । इति हेमचन्द्रः ।
टङ्ग, ज विज्ञप्ते । इति कविकल्पद्रुमः । (भ्रां-परं-
सकं-सेट् ।) ज, टालः टङ्गः । विज्ञप्ते विज्ञ-
लीभावः । इति दुर्गादासः ।
टङ्गनं, स्त्री, (टङ्ग + भावे ल्युट् ।) विज्ञप्ते । टङ्गा
इति भाषा ।
टा, स्त्री, (टङ्गति प्रलये भूकम्पादी वा । टङ्ग + ड
टाप् च ।) एथिवी । इत्येकाक्षरकोषः ।
टाङ्गुरः, पुं, (टङ्गुस्येदं टाङ्गम् । टङ्ग + अच् ।
टाङ्गं रातीति । रा + कः ।) नागवीटः । इति
त्रिकाण्डशेषः ।
टारः, पुं, (टां एष्यं ऋच्छतीति । ऋ + अच् ।)
जङ्गः । तुरङ्गः । इति हेमचन्द्रः ।
टिक, ऋ इ गत्याम् । इति कविकल्पद्रुमः । (भ्रां-
आत्मं-सकं-सेट् ।) ऋ, अटिटेकत् । इ, टिकते ।
इति दुर्गादासः ।
टिटिभकः, पुं, (टिटिभयत्तशब्दं भवति । भग
+ डः । ततः स्तार्ये कन् ।) टिटिभपक्षी ।
इत्यमरटीका ।
टिटिभः, पुं, (टिटिभयत्तशब्दं भवतीति । भग
+ डः ।) पक्षिविशेषः । टीटि इति भाषा ।
तत्पथ्यायः । टीटिभकः २ । इति शब्दरत्ना-
वली । टिटिभकः ३ । इत्यमरः । २।५।३५ ।
टिटिभकः ४ । इति तट्टीका । (यथा, मनुः ।
५ । ११ ।
“अभिर्दिर्दीर्घैकश्रुण्टिटिभश्च विवर्णयेत् ।”)
अबोद्धमन्वन्तरीयेऽश्रुण्टिदानवविशेषः । यथा,
“इन्द्रो दिवसतिः श्रुण्टिभो नाम दानवः ।
मायूरेष च रूपेषु चातयिष्यति माधवः ।”
इति मातङ्ग ८७ अध्यायः ।
(इत्यमरटीकायां श्रुण्टिदानवनामन्तमः । अथौ
हि मर्त्यावर्णविवर्णितः । यथा, महाभारते ।
२।६।१५ ।
“टिटिभो विटभूतश्च संहादश्चेत्प्रतापनः ।”
इत्युपनिषत् ।
“सर्वे जम्बवराः मूराः सर्वे विमलशब्दवः ।”)
टिटिभकः, पुं, (टिटिभ + स्तार्ये कन् ।) टिटिभ-
पक्षी । इत्यमरः । २।५।३५ । [प्रकाशः ।
टिटिभिका, स्त्री, अशुश्रिरीविका । इति भाव-
टिटिभः, पुं, इत्यविवेकः । टिटिभः । इति
उं ङीष् इति च भाषा । तत्पथ्यायः । रोम-
शफनः २ तिडिभः ३ सुनिनिमित्तः ४ । इति
राजनिर्घण्टः । टिटिभः ५ । अस्य गुणाः ।
रुचिकारिण्यम् । भेदकत्वम् । पित्रङ्गेश्चरु-
तीश लम् । सुपोत्तलम् । वातनलम् । रुच-
त्वम् । ऋत्तलम् च । इति भावप्रकाशः ॥

टिप, क गुडि । इति कविकल्पद्रुमः । (चुरां-परं-
सकं-सेट् ।) क, टेपयति । बुदि प्रेरये । इति
दुर्गादासः ।

टिप्यनी, स्त्री, (टेपयति आख्यायतेऽनया । टिप +
करणे ल्युट् ङीष् च । एषोदरादित्वात् पत्य द्विले
साधुः ।) टीका । यथा,—
“श्रीमत्ज्ञाननं नत्वा लीलावत्याः सुटिप्यनी ।
भवेत्तत्र सुनोधार्यं क्रियते यद्गुरोः श्रुतम् ।”)
टीक, ऋ इ गत्याम् । इति कविकल्पद्रुमः । (भ्रां-
आत्मं-सकं-सेट् ।) ऋ, अटिटेकत् । इ, टिकते ।
इति दुर्गादासः ।

टीका, स्त्री, (टीक्यते गम्यते प्रविश्यते ज्ञायते
वानया । टीक + घञर्थे कः । टाप् च ।) विव-
रयत्ययः । इति जिह्वादिघञ्हे अमरः ।

टुण्डुकः, पुं, श्लोकाकवचः । इत्यमरः । २।४।५६ ।
लज्जसुरिदृष्टः । इति शब्दचन्द्रिका । (टुण्डु
इत्ययत्तशब्देन कायति शब्दायते इति । के +
कः ।) पक्षिविशेषः । इति शब्दरत्नावली ।
टुण्डुनि इति भाषा । श्लोकाकप्रभेदः । इति
राजनिर्घण्टः ।

टुण्डुकः, त्रि, नीचः । इति मेदिनी । क्रूरः । इति
विश्वः ।

टुण्डुका, स्त्री, टङ्गिबीट्टः । इति शब्दचन्द्रिका ।
टुणाका, स्त्री, ताललज्जीट्टः । इति शब्द-
चन्द्रिका ।

टेरकः, त्रि, वक्रपशुः । टेरा इति भाषा । तत्-
पथ्यायः । नजिरः २ कैकरः ३ कैदरः ४ । इति
शब्दरत्नावली ।

ट्टण, ज विज्ञप्ते । इति कविकल्पद्रुमः । (भ्रां-परं-
सकं-सेट् ।) वकारयुक्तः । ज, ट्टणः ट्टणः ।
विज्ञप्ते विज्ञलीभावः । इति दुर्गादासः ।

ठ, ठकारः । स यज्ञनडादश्रवणः टवर्गोऽङ्गीय-
वर्षेच । (अहंभावकावेनोच्चार्यार्थं वर्षेः ।)
अस्योच्चारणस्थानं नृद्धा । इति आकरणम् ।
(अस्योच्चारणे जिह्वाभेदेन नृद्धस्थानस्यार्थः
आभ्यन्तरप्रवणः । विदारणावधोका महा-
प्राणश्च बाह्यप्रवणः । वज्रवर्षंमालायाम्)
तस्य वेदनप्रकारो यथा,—
“वर्णाश्रुवर्तुणाकारो रेखाभिहितदेवताः ।
तिष्ठन्ति क्रमतो निर्वा चन्द्रस्यैवायः प्रिये ! ।
मात्राहीनस्तूर्ध्वशिखरकारः परमेश्वरि ! ।
ध्यानमस्य प्रवक्ष्यामि श्रद्धां कमलानने । ।
पूर्वचन्द्रप्रभा देवी विकसत्पद्मेजेष्वाम् ।
सुन्दरीं बोद्धुंशसुजां धर्मकामार्थमोक्षदाम् ।
एवं ध्यात्वा ब्रह्मरूपां तन्मन्त्रं दृश्या जपेत् ।”
इति तन्त्रोद्धारतन्त्रम् । * ।

अस्य स्वरूपं यथा, कामधेयुतन्त्रे ।
“ठकारं चक्षुषापाङ्गि । कुण्डलीं मोक्षरूपिणी ।
पीतविद्युत्ताकारं राश चतुर्ध्वयुतम् ।

पञ्चदेवात्मकं वर्षं पञ्चप्राणमयं सदा ।
त्रिभिर्दृष्टं वर्यं त्रिभक्तिसहितं सदा ।”
तस्य ३१ एकत्रिंशद्भामानि यथा —
“ठः सूर्यो मङ्गरो नीचः पाणिनी जाङ्गली
यथा ।
वनजो नन्दनो जिह्वा सुनञ्जो घूर्णकः सुधा ।
वसुलः कुण्डलो वद्विरष्टतं चन्द्रमङ्गलः ।
दृष्टजानूरभावश्च देवभजो ट्टङ्गिनिः ।
एकपादो विभूतिश्च कलाटं सर्वमिन्द्रकः ।
ट्टणो नलिनी विष्णुर्मेहेशो ग्रामणीः प्रशो ।”
इति नानातन्त्रशास्त्रम् ।

ठः, पु, शिवः । महाभक्तिः । चन्द्रमङ्गलः ।
इत्येकाक्षरकोषः । मङ्गलः । सूर्यम् । नीच-
गोचरः । इति मेदिनी । ठे, १ ।

ठकुरः, पुं, देवता । ठाकुर इति ख्यातः । यथा,
“श्रीदामनामगोपालः श्रीमान् सुन्दरठकुरः ।”
इत्यनन्तरहितम् ।

ठठं } ष, अथुकारशब्दः । ठठ् ठठ् इति
ठठं } भाषा । यथा, महावाटके । ६१ ।
“रामाभिषेके मदविह्वलायाः
कथाश्रुतो हेमवट्टस्यख्याः ।
घोषान्मादस्य चकार शब्दं
ठठं ठठं ठं ठठठ ठठं हः ।”

ठेरः, त्रि, ट्टङ्गः । यथा, जा ठेरं च इत्यनी ।
इति काश्चक्राशे देशीभाषा ।

ड, डकारः । स यज्ञनडादश्रवणः टवर्गोऽङ्गीय-
वर्षेच । अस्योच्चारणस्थानं नृद्धा । इति आकर-
णम् । (यथा, शिवायाम् । १० ।

“सुमूर्द्ध्या ऋटुरवा इत्या ऋतुलघाः स्मृताः ।”)
वर्षीयवर्षंमालायामस्य वेदनप्रकारो यथा,
“ऊर्ध्वःक्रमतो रेखा मधोऽत्वाङ्गुलिता तथा ।
ज्योतीर्वाणी भवानी च क्रमशस्तत्र संस्थिता ।
ब्रह्मरूपा तथा मात्रा महाशक्तिः प्रकीर्णिताः ।
ध्यानमस्य प्रवक्ष्यामि श्रद्धां कम्पिता मम ।
जवासिन्दूरसङ्काशां वराभयकरां पराम् ।
त्रिनेत्रां वरदां निर्वा परमोक्षप्रदायिनीम् ।
एवं ध्यात्वा ब्रह्मरूपां तन्मन्त्रं दृश्या जपेत् ।”
इति वर्षोद्धारतन्त्रम् । * ।

अस्य स्वरूपं यथा, कामधेयुतन्त्रे ।
“डकारं चक्षुषापाङ्गि । सदा त्रिगुणसंयुतम्
पञ्चदेवमयं वर्षं पञ्चप्राणमयं सदा ।
त्रिभक्तिसहितं वर्षं त्रिभिर्दृष्टं सदा ।
चतुर्ध्वयुतं वर्षं आत्मादितस्वसंयुतम् ।
पीतविद्युत्ताकारं डकारं प्रथमाम्यहम् ।”
तस्य २४ चतुर्विंशतिनामानि यथा,—
“डः स्मृतिर्हासको नन्दिरूपिणी योगिनी
प्रियः ।
कौमारी शङ्करस्वाशक्तिवती वदको भक्तिः ।